

'moet nú landelijk worden gesticht, wil zij enige kans op succes hebben, maar al zou men 18 000 in plaats van 1 800 groepen stichten – als de geest van weerbaarheid uit de harten der Nederlanders is verdwenen, is dit plan het papier niet waard waarop het is geschreven . . . Een volk . . . dat niet bereid is tegen de verdrukker op te staan en voor zijn vrijheid te vechten, verdient slechts 'roemloos onder te gaan in de oceaan der vergetelheid'.'

In het tweede stuk dat van Bijnen aan de Top van de LKP voorlegde, de 'algemene richtlijnen' voor sabotage, bepleitte hij dat deze landelijk goed gecoördineerd en in nauw overleg met het '*Allied High Command*' zou geschieden ('Conclusie – absoluut noodzakelijk is een buitenlandse radioverbinding en een binnenlands radionet') en dat het land daarbij in vier 'rayons' zou worden ingedeeld. 'Beslissend zijn', zo eindigde hij dit stuk,

'ons fanatisme, getemperd door intellect, onze voorzichtigheid, onze werklust. Het zijn nooit de massa's die geschiedenis maken, maar de minderheden die bereid waren zichzelf te verliezen in iets groters dan zij zelf.'

Na *D-Day* verschenen in de illegale bladen oproepen waarin voor de burgerij taken werden aangegeven, te vergelijken met die welke van Bijnen in zijn stuk over de burgerverzetsgroepen had genoemd (dit geschiedde o.m. in een gemeenschappelijke oproep van de redacties van twaalf illegale bladen¹ welke in de nummers van juli en augustus werd gepubliceerd en dus enkele honderdduizenden Nederlanders onder ogen kwam) – het verschil was dat die illegale bladen op een als het ware spontaan en onmiddellijk optreden van burgers aandrongen maar dat van Bijnen had bepleit dat de vorming van zijn burgerverzetsgroepen tevoren en systematisch ter hand zou worden genomen.

De Top van de LKP gaf van Bijnen daar verlof toe en keurde daarnaast goed dat hij zou nagaan hoe met inschakeling van de beschikbare Knokploegen te zijner tijd vooral de spoorwegasabotage ter hand genomen kon worden.

In de maanden mei, juni en juli was 'Frank-KP' voortdurend onderweg. Hij wilde voor de burgerverzetsgroepen vijf-en-twintig 'districts-organisators' vinden die elk omstreeks 70 'groepscommandanten' zouden selecteren; dezen moesten evenveel burgerverzetsgroepen vormen; elke groep moest worden geïnstrueerd en van hulpmiddelen voorzien. Tegelijkertijd ging hij na hoe hij de bestaande Knokploegen kon opnemen in

¹ *Christoffor, De Geus, Katholiek Kompas, Je Maintiendrai, Ons Volk, Ons Vrije Nederland, Het Parool, Trouw, Vrij Nederland, De Vrije Katheder, De Vrije Kunstenaar, De Waarheid.*